

WYZWOLIĆ MOC ŚWIADECTWA

„Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i staniecie się moimi świadkami” (Dz1,8)

Temat: Moc Ducha Świętego objawia się w głoszeniu Chrystusa.

Cel:

- ukazanie misyjnego charakteru wyznawania wiary we wspólnocie Kościoła
- otwarcie na współpracę z Osobą Ducha Świętego w misji głoszenia Chrystusa

Pomoce:

- Pismo Święte
- tekst orędzia Benedykta XVI na XXIII Światowy Dzień Młodzieży
- tablica lub kartony oraz coś do pisania
- „tabela” darów Ducha Świętego - jak katechezie I

Przebieg:

Uwagi wstępne

Pomysł katechezy bazuje na perykopie ewangelicznej (Łk 10,1-20) opowiadającej o posłaniu 72 uczniów przez Chrystusa. Katecheza ma być niejako odtworzeniem tej perykopy, stąd jej dwuetapowy przebieg.

Etap pierwszy – rozesłanie

- a) Odczytanie perykopy Łk 10,1-9
- b) Komentarz prowadzącego wskazujący na aktualność rozesłania dokonanego przez Chrystusa. Warto w tym miejscu wykorzystać fragmenty orędzia Benedykta XVI: punkty 3 i 7.
- c) Praca w grupach lub praca samodzielna.

Uczestnicy otrzymują ma kartkach fragment orędzia zawierający słowa:

Ktoś może pomyśleć, że zaoferowanie cennego skarbu wiary osobom, które w nim nie współuczestniczą może być nietolerancją wobec nich, ale tak nie jest, ponieważ proponowanie Chrystusa nie oznacza narzucania Go. Zresztą, dwa tysiące lat temu dwunastu Apostołów oddało życie, ażeby Chrystus był znany i miłowany. Od tamtych czasów Ewangelia rozszerza się poprzez wieki dzięki mężczyznom i kobietom ożywianych tą samą gorliwością misyjną.

Dlatego także i dzisiaj potrzeba uczniów Chrystusa, którzy nie szczędziliby czasu i energii na służbę Ewangelii. Potrzeba młodych, którzy pozwolą płonąć w sobie miłości Bożej i hojnie odpowiedzą na jej nalegający apel, tak jak uczyniło to wielu młodych błogosławionych i świętych z przeszłości i również z czasów nam bliższych.

W szczególności zapewniam was, że Duch Jezusa zaprasza dzisiaj was młodych, abyście nieśli dobrą nowinę o Jezusie waszym rówieśnikom. Niewątpliwy wysiłek dorosłych, by w sposób zrozumiały i przekonujący spotkać się ze środowiskiem ludzi młodych może być znakiem, poprzez który Duch pragnie zmobilizować was młodych do podjęcia się tego zadania. To wy znacie ideały, język, ale także rany, oczekiwania i jednocześnie pragnienie dobra waszych rówieśników. Oto otwiera się szeroki świat uczuć, pracy, formacji, oczekiwań, cierpień młodzieżowych...

Niech każdy z was ma odwagę obiecać Duchowi Świętemu, że przyprowadzi jednego młodego do Jezusa Chrystusa, w sposób, jaki uzna za najlepszy, potrafiąc "zdać sprawę z nadziei, która w nim jest, z łagodnością" (por. 1 P 3,15).

Uczestnicy w grupach lub samodzielnie rozważają tekst w oparciu o pytania pomocnicze:

- do kogo konkretnie pójdziesz, aby podzielić się z nim skarbem wiary?
- jakich trudności w rozmowie się spodziewasz? czy są trudności związane z rozmówcą czy też występują one po Twojej stronie?
- jaką podpowiedź na pokonanie tych trudności dostrzegasz w słowach Benedykta XVI?

d) Podsumowanie pracy

Każdy z uczestników (lub reprezentanci grup) prezentują odpowiedzi na kolejne pytania. Prowadzący hasłowo zapisuje je na tablicy lub kartonie. W oparciu o dawane odpowiedzi moderuje dyskusję oraz wymianę myśli. Uczestnicy sobie nawzajem winni pomóc w rozjaśnieniu takich kwestii jak:

- nieśmiałość wobec adresatów głoszenia,
- trudności w mówieniu o doświadczeniu wiary,
- nieprzewidywalność reakcji rozmówcy,
- osobiste przekonanie o byciu posłanym,
- inne wynikające z rozmowy.

f) Modlitwa końcowa do Ducha Świętego. Wstępem może być uroczyste odczytanie fragmentu Dz 2,1-32 zakończone recytacją Veni Creator.

Etap drugi – dzielenie się doświadczeniem

Kolejne spotkanie odbywa się w ustalonym terminie po wypełnieniu misji przez uczestników.

1. Odczytanie następujących fragmentów Pisma Świętego:

- Łk 10, 17-20 – radość apostoła
- Dz 17, 22-32 – niepowodzenie św. Pawła na Areopagu

2. Uczestnicy mają czas na zastanowienie się, który fragment odpowiada ich doświadczeniu: radość z przyjęcia Dobrej Nowiny czy poczucie niepowodzenia z powodu wyśmiania czy niesłuchania.

3. Uczestnicy dzielą się na dwie grupy w zależności od posiadanego doświadczenia – prowadzący animuje dyskusję, wymianę doświadczeń zmierzającą do sformułowania wniosków dotyczących kontynuowania misji głoszenia. Wnioski dobrze jest odnieść do słów Chrystusa oraz zapisać je na tablicy lub kartonie.

Słowa Chrystusa do wykorzystania:

- Kto was słucha, Mnie słucha. Kto wami gardzi, Mną gardzi (Łk 10,16).
- Oto was posyłam, jak owce między wilki (Łk 10,3)
- Nie ciescie się z tego, że duchy są wam posłuszne, ale ciescie się z tego, że wasze imiona zapisane są w niebie (Łk 10,20)
- Nie martwcie się, jak albo co macie mówić, bo w tej godzinie dowiecie się, co macie mówić. Bo nie wy będziecie mówili, tylko Duch Ojca waszego będzie mówił przez was. (Mt 10,19-20)
- Uczcie ich zachowywać wszystko, co wam nakazałem. Oto Ja jestem z wami po wszystkie dni, aż do skończenia świata. (Mt 28,20)
- Moim pokarmem jest wypełnić wolę Tego, który Mnie posłał (J 4,34)

5. Uczestnicy otrzymują plansze lub kartki z tabelą darów Ducha Świętego. Po chwili zastanowienia na kartkach wypisują te dary, które ich zdaniem oraz w oparciu o osobiste doświadczenie potrzebne są w misji głoszenia Chrystusa.

6. Prowadzący wprowadza do modlitwy do Ducha Świętego w postaci krótkiej celebracji:

- zapalenie świecy
- wezwania modlitwy powszechnej zakończone wspólną odpowiedzią Przybądź Duchu Święty. {wezwania mogą być spontaniczne lub wcześniej przygotowane}
- w chwili ciszy uczestnicy modlą się prosząc o dary, które wypisali na kartkach
- wspólna recytacja hymnu Veni Creator.